

Sygn. akt II K 523/16

PR 1 Ds. 1001.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Żurawski

Protokolant Anna Pawłowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Świdnicy

po rozpoznaniu dnia 18 grudnia 2017 roku, 7 marca 2018 roku, 16 maja 2018 roku, 26 września 2018 roku, 14 listopada 2018 roku sprawy karnej

P. K. (1)

ur. (...) w Ś.

syna K. i I. z domu W.

D. W. (1)

ur. (...) w Ś.

syna M. i M. z domu P.

P. K. (2)

ur. (...) w Ś.

syna B. i I. z domu G.

oskarżonych o to, że:

w dniu 29 stycznia 2016 roku w Ś., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim użyciu przemocy wobec D. C. (1) i M. R. (1) polegającej na biciu ich rękoma po głowie i całym ciele oraz kopaniu po całym ciele, zabrali w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki S. (...), słuchawki do telefonu, klucze do mieszkania z brelokiem i klucz do kłódki w szkole o łącznej wartości 200 zł oraz legitymację szkolną, którym to dokumentem nie mieli prawa wyłącznie rozporządzać, na szkodę D. C. (1), powodując przy tym u niego bolesność palpacyjną lewej okolicy skroniowej, niewielki obrzęk i bolesność palpacyjną grzbietu nosa oraz ranę tłuczoną wargi górnej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni,

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk i art. 276 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. oskarżonych **P. K. (1), D. W. (1) i P. K. (2)** uznaje za winnych czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 280§ 1 kk i art. 276 kk i 157 §2 kk w związku z art. 11§2, i za to na podstawie art. 280§ 1 kk w związku z art. 11§3 kk wymierza im kary po **2 (dwa) lata pozbawienia wolności**

II. na podstawie art. 46§2 kk orzeka od każdego z oskarżonych, na rzecz pokrzywdzonego D. C. (1) nawiazki w kwocie po 500 (pięset) złotych, a na rzecz pokrzywdzonego M. R. (1) w kwocie po 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17.1 ust. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych **P. K. (1), D. W. (1) i P. K. (2)** od ponoszenia kosztów sądowych - w tym opłaty, zaliczając wszelkie poniesione tymczasowo wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

II K 523/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 29.01.2018 r. około godziny 19: 40 D. C. (1) i M. R. (1) przechodzili od strony ul. (...). Niepodległości - przez P. Centralny w Ś.. W parku usiedli na ławce, a D. C. (1) wyciągnął z kieszeni telefon komórkowy Samsung G. Y. i zaczął sprawdzać coś na telefonie. Od strony mostu nadeszło wtedy trzech mężczyzn w wieku około 18 lat, których wcześniej minęli D. C. (1) i M. R. (1), mężczyznami tymi okazali się P. K. (1), D. W. (2) i P. K. (3).

Ubrany w bluzę z kapturem w biało zielone pasy P. K. (3) zapytał, która jest godzina. Gdy D. C. (1) spojrzął na telefon i odpowiedział, że jest 19:40 , został uderzony w twarz przez P. K. (2), a następnie łokciem dwa razy przez D. W. (1), na skutek czego spadł z ławki na ziemię, gdzie nadal był bity, aż do czasu gdy po około po trzech uderzeniach, wypuścił z ręki telefon i stracił nad nim kontrolę.

W tym samym czasie M. R. (1) został uderzony w lewy policzek przez P. K. (2), poczuł bardzo silny ból w okolicy lewej strony twarzy i nosa, zaczął zasłaniać się rękoma, z nosa poleciała mu krew. Nadal był jednak bity przez P. K. (2), w tym samym czasie P. K. (1) bił D. C. (1), zdał mu trzy albo cztery ciosy.

Gdy D. C. (1) stracił na moment świadomość P. K. (1) zabrał mu z zapinanej kieszeni kurtki słuchawki, klucze oraz legitymacje szkolną. Gdy M. R. (1) upadł na ziemię czuł także , że ktoś przeszukuje mu kieszenie, lecz niczego mu nie zabrano ponieważ niczego przy sobie nie posiadał. P. K. (3) zauważył, że D. C. (1) wypuścił z ręki telefon, który upadł na ławkę a więc zabrał go i zaczął uciekać w kierunku ulicy (...) wraz z D. W. (2), który dotychczas stał po drugiej stronie alejki i patrzył czy nikt nie idzie. Po chwili dobiegł do nich P. K. (1), który miał ze sobą słuchawki skradzione D. C. (1). Słuchawki były uszkodzone w związku z czym P. K. (1) wyrzucił je w okolicach hali sportowej.

P. K. (1) zaproponował kolegom sprzedaż telefonu swojej koleżance z klasy za 40 zł, lecz gdy okazało się, że nie dostanie za niego pieniędzy - lecz 1 gram marihuany, P. K. (3) wyraził na to zgodę. P. K. (1) udał się do jednej z bram przy ul. (...) gdzie przekazał telefon A. B. (1), P. K. (3) i D. W. (2) udali się w tym czasie okolicę pobliskiego sklepu. Po wypaleniu Marihuany, wszyscy mężczyźni poszli odprowadzić D. W. (1) na ul. (...), a następnie P. K. (3) i P. K. (1) udali się na Osiedle (...), gdzie pod sklepem, pod którym spożywali piwo zostali zatrzymani przez Policję.

Po zdarzeniu D. C. (1) wraz z M. R. (1) udali się do mieszkania D. C. (1), którego ojciec o zdarzeniu powiadomił policję. Na skutek pobicia D. C. (1) doznał obrażeń ciała w postaci: bolesności palpacyjnej lewej okolicy skroniowej, niewielkiego obrzęku i bolesności palpacyjnej grzbietu nosa, oraz rany tłuczonej czerwieni wargi górnej, skutkujących naruszeniem czynności narządu jego ciała na okres poniżej dni siedmiu.

Dowody:

Protokół zatrzymania osoby k; 4, 6, 7, 25,

Protokół badania trzeźwości k; 7, 8, 26,

Protokół zawiadomienia o przestępnie M. C. k; 8c – 8e,

Zeznania D. C. k; 8f – 8h,141,184,

Zeznania A. B. k; 8j – 8l, 183,

Zeznania M. R. k; 8n – 8o,141 – 142, 198,

Wyjaśnienia P. K. k; 10 – 12, 16 -17, 40 – 41, 83 – 84, 137,

Wyjaśnienia P. K. k; 18 – 22, 37 – 38, 73, 137 -138,

171,

Opinia biegłego lekarza k; 63,

Zeznani M. C. k; 184,

Wyjaśnienia D. W. k; 30 – 31, 32 -33, 43 – 44, 78 -79, 131, 171,

Oskarżony **P. K. (3)**, w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do zrucanego mu czynu i wyjaśnił, że 9.01.2018r spotkał się z P. K. (1), w P. C., po czym na schodkach w parku wypili 0.5 l Ż.. Gdy postanowili udać się do sklepu i zakupić większą ilość alkoholu zauważyli, że podszedł do nich znany im D. W. (2). We trójkę powrócili na schodki w parku, gdzie usieli i rozmawiali. Gdy zauważyli D. C. (1) i M. R. (1), P. K. (3) zaproponował kolegom zdobycie pieniędzy poprzez „kradzież” na D. C. (1) i P. R.. Zdaniem oskarżonego zdarzenie potoczyło się zgodnie z opisanym stanem wyżej faktycznym.

P. K. (3) w chwili czynu nie był karany.

Dowody:

Wyjaśnienia P. K. k; 10 – 12, 16 – 17, 40 – 41, 83 – 84, 137,

Informacja z KRK k; 210 - 211,

Wywiad środowiskowy k; 151 -1 53.

Oskarżony **P. K. (1)** przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Oskarżony wyjaśniał, że w chwili zdarzenia był pijany i „nie wie dlaczego dopuścił się tego czynu.

P. K. (1) w chwili czynu nie był karany.

Dowody:

Wyjaśnienia P. K. k; 18 – 22, 37 -38, 73, 137 -138, 171,

Informacja z K. k; 213 - 214,

Wywiad środowiskowy k; 156 -157,

Oskarżony **D. W. (2)** w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego mu czynu i potwierdził przebieg zdarzenia, zgodny z ustalonym stanem faktycznym. D. W. (2) stwierdził, że pomysł pobicia D. C. (1) i M. R. (1) podsunął P. K. (1) lub P. K. (3).

D. W. (2) w chwili czynu nie był karany.

Dowody:

Wyjaśnienia D. W. k; 30 – 31, 32 -33, 43 – 44, 78 -79, 138,

171,

Informacja z K. k; 207 - 208,

Wywiad środowiskowy k; 154,

Sąd zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina wszystkich trzech oskarżonych, zważywszy na dostępny sądowi materiał dowodowy, nie może zdaniem sądu budzić jakichkolwiek wątpliwości. Stan faktyczny sprawy – przebieg zdarzenia, sąd ustalił w oparciu o zeznania pokrzywdzonych, ale także w oparciu o wyjaśnienia samych oskarżonych. Zeznania pokrzywdzonych są spójne z treścią wyjaśnień oskarżonych, i wzajemnie się uzupełniają w najmniejszym szczególe. Chwilowe okresy braku świadomości u napadniętych: D. C. (1) i M. R. (1), znajdują wypełnienie w spójnych relacjach oskarżonych w tym zakresie. Co prawda, są pewne, jednak drobne różnice w relacjach P. K. (2), D. W. (1) i P. K. (1), wynikające zapewne z wypitego alkoholu - jednak są one w ocenie sądu drugorzędne i nie podważają tym samym zasadniczych ustaleń w sprawie. Wszystkie te relacje zdaniem sądu zasługują na miano wiarygodnych.

Oskarżyciel publiczny zarzucił oskarżonym czyn kwalifikowany jako występki z art. 280 § 1 kk i art. 276 kk i art. 157 § 2 kk w zw z art. 11 § 2 kk. W ocenie sądu, wszyscy oskarżeni realizując wspólnie podjęty zamiar „okradzenia” pokrzywdzonych przy użyciu przemocy na osobie, zrealizowali wszystkie bez wyjątku znamiona zarzucanego im czynu. Zważyć należy, iż nikt z oskarżonych nie kierował do napadniętych żądania wydania przedmiotów czy pieniędzy, lecz sprawcy rozpoczęli napad od bicia pokrzywdzonych.

Wszyscy oskarżeni tj. P. K. (3), D. W. (2) oraz P. K. (1) podjęli decyzje o tym, aby okraść zauważonych w parku pokrzywdzonych celem zdobycia pieniędzy na dalsze spożywanie alkoholu. Wszyscy oskarżeni stosowali przemoc wobec napadniętych, w stopniu przekraczającym znacznie stopień naruszenia nietykalności cielesnej. Świadczą o tym relacje wszystkich uczestników zdarzenia, które jawi się jako brutalne, dynamiczne i nakierowane na doprowadzeniu napadniętych do poddaniu się przestępczym działaniom oskarżonych. To na skutek tych brutalnych działań, pokrzywdzeni znaleźli się na ziemi, w stanie częściowej utraty świadomości, co pozwoliło napastnikom na dowolne przeszukiwanie kieszeni ich odzieży. Na skutek przeprowadzonego napadu, jeden z pokrzywdzonych doznał obrażeń ciała, skutkujących naruszeniem czynności narządu ciała na okres poniżej dni siedmiu.

Sąd jednocześnie nie stwierdził istnienia jakichkolwiek podstaw co do możliwości przyjęcia, iż napad rozbójniczy na osobach D. C. (1) i M. R. (1), może stanowić wypadek mniejszej wagi, o którym mowa w art. 283 kk. Przeciwno takiemu ustaleniu przemawia zdaniem sądu, całokształt okoliczności sprawy tj. brutalność działania wszystkich sprawców, realizowanie działania przestępczego w miejscu publicznym, aż do czasu częściowej utraty świadomości napadniętych i uzyskania możliwości swobodnego przeszukania kieszeni ich odzieży. Oceny tej nie może zmienić fakt, że w chwili czynu wszyscy napastnicy mogli uchodzić za osoby niekarane, byli sprawcami młodocianymi a także, iż od początku postępowania przyznali się w całości do zarzucanego im czynu. Bowiem zdaniem sądu o wypadku „mniejszej wagi” musi przesądzać całokształt wszystkich okoliczności związanych ze zdarzeniem - w tym tych o charakterze przedmiotowym.

Wymierzając oskarżonym karę sąd wziął pod uwagę jako okoliczności łagodzące fakt ich niekaralności w chwili przestępczego działania, jak również przyznanie się wszystkich oskarżonych do zarzucanego im czynu, oraz to, że w czasie działania oskarżeni byli sprawcami młodocianymi. Okoliczności zaostrzających wymiar kary sąd nie stwierdził.

Biorąc pod uwagę przewagę okoliczności łagodzących w sprawie, sąd wymierzył oskarżonym karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisany im czyn, w dolnym progu ustawowego zagrożenia, orzekając od każdego ze sprawców stosowną nawiązkę na rzecz pokrzywdzonych, której wysokość sąd odniósł do stopnia krzywdy doznanej przez poszczególnego pokrzywdzonego.

Sąd uznał, iż brak jest w niniejszej sprawie podstaw do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary o którym mowa w art. 60 § 1 kk. bowiem zdaniem sądu nie przemawiają za tym okoliczności o których mowa w art., 54 § 1 kk. W ocenie sądu, wszyscy oskarżeni są osobami zdemoralizowanymi, mało podatnymi na resocjalizację, na co wskazuje zdaniem sądu przede wszystkim brutalny sposób ich działania oraz łatwość z jaką wszyscy oni podjęli decyzje o dokonania napadu rabunkowego dla zdobycia drobnej sumy pieniędzy. Wysoce wątpliwym jawiła się sądowi w tym stanie rzeczy możliwość, że oskarżonych P. K. (2), P. K. (1) i D. W. (1) można jeszcze „wychować” – jak żąda tego ustawa.

O kosztach postępowania orzeczono z uwzględnieniem sytuacji rodzinnej i majątkowej oskarżonych.